

[Socialministeren.]

en forbedring af forholdene på de lukkede afdelinger. Når den nye institution i Næstved tages i brug, opnås der en betydelig udtynding af belægningen på Rødbygård, og Rødbygårds lukkede afdelinger indgår i høj grad i planlægningen af Næstvedinstitutionen. For Ebberødgårds vedkommende sigter man mod at få løst nogle af problemerne ved på tilsvarende måde at få en udtynding gennem flytning af et antal klienter til den kommende institution på Irlandsvej i København.

Jeg kan oplyse, at åndssvageforsorgens centralt vejledende råd på foranledning af socialstyrelsen har behandlet spørgsmålet om de lukkede afdelinger på rådets møder den 16. februar og den 25. maj i år. De henstillinger, som blev resultatet af drøftelserne, går nu til behandling i socialstyrelsen. Blandt henstillingerne er der et forslag om, at hvert forsorgscenter skal råde over to lukkede afdelinger, henholdsvis for lovovertrædere og for stærkt psykotiske klienter, idet en sammenblanding af disse klientgrupper er uheldig. Etableringen af det fornødne antal lukkede afsnit kan efter rådets mening ske inden for den eksisterende bygningsmasse. Herudover foreslår rådet en generel tilkendegivelse over for forsorgscentrene om, at anbringelse i lukket afdeling kun må ske, når det er absolut nødvendigt af hensyn til klienten eller til omgivelserne, og rådet finder det rigtigt, at de vejledende råd ved de enkelte centre er opmærksom på begrundelsen for indlæggelse på en lukket afdeling i hvert enkelt tilfælde og på, at opholdet ikke må udstrækkes i længere tid end nødvendigt.

Jeg kan tilføje, at det særlige spørgsmål om foranstaltninger over for åndssvage lovovertrædere undersøges i et udvalg, som justitsministeriet har nedsat, og der er netop afsluttet en undersøgelse af, hvor mange personer der er under åndssvageforsorgen i henhold til dom. Det har vist sig, at antallet er faldet betragteligt i perioden fra 1968 til 1973. Det er gået ned fra 96 til 36, mens antallet af personer, som er dømt til inddragelse under åndssvageforsorgen, er faldet fra 342 til 278. Jeg tror, det er rigtigt, at man, som det centralt vejledende råd anbefaler, får særlige lukkede afdelinger for kriminelle åndssvage, der er eller måske

navnlig har været en kilde til uro i forsorgens arbejde.

Hertil vil jeg yderligere føje, at nu var jeg ikke klar over begrundelsen for fru Lis Møllers spørgsmål, det var ikke med i selve spørgsmålet eller i en skriftlig begrundelse, men jeg kan være enig i, at det er en uheldig formulering, man har valgt at sende ud fra socialstyrelsen. Nu ser jeg jo ikke selv skrivelserne igennem, men det må absolut være hensynet til klienterne, der går forud for alt andet.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, især for den sidste sætning om, at det var en uheldig formulering, brevet havde fået. Jeg håber, at ministeren sørger for, at den slags ikke sker mere fra socialstyrelsens side.

Ministeren ved sikkert, at nogle af de dygtigste overlæger inden for åndssvageforsorgen og også nogle af dem, der er gået derfra, fordi de ikke rigtig syntes, arbejdet var tilfredsstillende mere, klart har kunnet bevise, at fiksering kan undgås, at medicinforbruget går betydeligt ned, at muffetrøjerne kan afskaffes, hvis sovesalene afskaffes, hvis afdelingerne altså gøres mindre og mere menneskevenlige. Jeg siger ikke, at vi ikke skal have lukkede afdelinger, men vi må kunne være fri for de kæmpesovesale, som vi stadig væk har.

Ministeren har jo besøgt de forskellige forsorgscentre, og ministeren har også offentligt udtalt, at de lukkede afdelinger er rædselsfulde. Der er jo andre afdelinger end P og Q på Ebberødgård og andre steder. Kunne ministeren ikke se at få gjort noget ved det, sådan så vi blev fri for disse store sovesale, og sådan at vi ikke skal blive ved med at snakke om disse problemer? Ministeren lovede mig også ved en tidligere lejlighed her fra talerstolen, at hun ville invitere socialudvalget med bl. a. på Ebberødgård. Den invitation har udvalget stadig til gode, og jeg synes, ministeren skal se at udsende den nu.

Socialministeren (Eva Gredal): Som det vil være fru Lis Møller bekendt, er der nok aldrig nogen sinde investeret så meget i åndssvageforsorgen som i det forløbne år. Vi har haft en ekstrabevilling på 45 mill. kr., som også går igen her i dette finansår. Vi